

Vi har haft den holdning til det fra Enhedslistens side, at når det drejer sig om så vigtige ting som pesticider, skulle vi anbefale civil ulydighed, men det tvivler jeg nu på – sådan som folketingsflertallet ser ud i dag – at man kan få igennem, men ikke desto mindre mener vi, at det ville være rigtigt at gøre det.

Men der er jo den mulighed, hvis man skal holde fast i beslutningerne om forbud mod produkterne, at man får en miljøgaranti, forstået på den måde, at miljøgarantien bliver udbredt til at dække landbrugsområdet, og at man fratager Kommissionen muligheden for at gå ind og tilsidesætte et nationalt forbud mod brug af pesticiderne.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Helen Beims holdning til disse spørgsmål, om holdningen til at få forbudt produkterne også strækker sig til at tage de nødvendige skridt i over for EU.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er muligt, at jeg hørte galt. Hørte jeg, at der blev sagt her, at der var 110 produkter, der var til revurdering, og at de ville blive forbudt?

Hvis man har resultatet af en revurdering på forhånd, er jeg lidt utryg ved selve revurderingen. Men der har forhåbentlig været tale om en fortalelse eller dårlig hørelse fra min side.

(Kort bemærkning).

Helen Beim (S):

Først vil jeg sige med hensyn til de farlige stoffer, som hr. Bent Hindrup Andersen spørger mig om, at det er klart, at i den diskussion, der var i foråret ved lovens tilblivelse, var spørgsmålet om forholdet til EU et selvstændigt problemfelt, men det, der er vigtigt for mig at få understreget, er – hvilket også står herudenfor på væggen – at »lov er lov, og lov skal holdes«.

Det, som var en milepæl i den lovgivning, var, at man fik et redskab i Miljøministeriet til at gå ind og udstede et egentligt forbud. Man lavede en kortslutning af selve procedurerne, og man fik forbud mod syv stoffer, som med det samme blev taget ud af produktion.

Med hensyn til den anden del om de 110 stoffer, kan jeg sige til hr. Langkilde, at det, der er til vurdering, er fire egentlige »grundstoffer«, som er indeholdt i 110 produkter. Om det ender med et forbud, vil vise sig, men alene det, at man søger de »grundstoffer« ud i forhold til de produkter, betyder eksempelvis, at der er produk-

ter, som er trukket ud af markedet, allerede inden de er blevet undersøgt. Det er i og for sig en spore til, at man tager sin egen produktion op til vurdering.

Det er altså ikke kun disciplin udøvet af andre, det er også selvdisciplin fra den agrokemiske industris side. Jeg synes, at det er interessant at følge den udvikling meget tæt og se, hvad det egentlig var, Folketinget fik iværksat ved vedtagelsen af det lovforslag i foråret.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan forstå på svaret fra fru Helen Beim, at lov skal holdes. Det er også en udmærket lov, der er indført nationalt, at man kan få kortsluttet, så man kan få forbudt disse pesticider, som der tales om nu.

Mit spørgsmål gik på, om det ikke er sådan, at lov også skal holdes, hvis det er EU-lov. Det er jo sådan, at EU-retten står over den nationale ret. Det, der drejer sig om nu, er selvfølgelig at forberede sig på, at en EU-beslutning ikke tilsidesætter den danske lov på dette område. Det gælder både de pesticider, der er forbudt, og de pesticider, som vi kunne tænkes at forbyde nationalt senere hen, sådan at vi kan gå i spidsen her.

Jeg kan oplyse fru Helen Beim om, at den svenske regering har et lignende problem, når det drejer sig om antibiotika som vækstfremmere i husdyrproduktionen. Der har den svenske regering fået forhandlet sig til en afviklingsordning på 4 år, men så er det også slut; så er det EU-reglerne, der gælder.

Mit spørgsmål gik på, om fru Helen Beim vil være med til at fremme en miljøgaranti, som dækker landbrugsprodukterne, og som betyder, at vi kan fastholde vores nationale forbud, og at vi kan tage initiativer til yderligere nationale forbud af miljømæssige grunde i Danmark.

Jens Vibjerg (V):

Det er til fru Helen Beim. Jeg synes, der er lidt for meget hykleri i S' udlægning, for hvis man vil noget på pesticidområdet, må man da sørge for at få sat gang i revurderingen og få speedet op med hensyn til godkendelsen af de nye og mere miljøvenlige midler.

Vi ved jo, at de nye midler, der er på vej, er meget mere miljøvenlige end de gamle og tunge, vi har, så hvis man fra Socialdemokratiets side mener noget med, at vi skal have de gamle midler væk og bruge nogle mere miljøvenlige